

TÖBBSZAKASZOS ADAPTÍV TESZTEK GYAKORLATI ALKALMAZÁSA

Magyar Andrea

SZTE Neveléstudományi Doktori Iskola

Kulcsszavak: adaptív tesztelés; online tesztelés

A többszakaszos adaptív teszt a számítógépes adaptív tesztek (Molnár, 2013) egyik leg-innovatívabb formája, mely ötvözi a lineáris fix és az item alapú adaptív tesztek előnyeit. A kérdéseket a vizsgázó képességszintjéhez igazítja, valamint lehetőséget ad az itemek sorrendjének előzetes meghatározására (Luecht, 2011). A tesztelés során több szakaszban itemek helyett modulokat osztanak ki, melyek különböző nehézségi szintű, rövid fix tesztek. Egy szakaszon belül két vagy több modul lehet és nehézségi szintjükben különböznek. Mivel a diák végez egy modullal, képességszintjét megbecsülik, majd ez alapján kap a következő szakaszban újabb modult (Zenisky, Hambleton és Luecht, 2010).

A kutatás célja annak feltárása volt, hogy többszakaszos adaptív tesztek esetében a különböző képességszinteken több információ nyerhető-e ki a tesztből, mint fix tesztek esetén. Mivel a tesztben alkalmazott modulok nehézségi szintje illeszkedett a tanulók képességszintjéhez, ezért hipotézisünk az volt, hogy a többszakaszos teszt mindegyik képességszinten nagyobb információt közvetít a tanulók teljesítményéről, mint a fix kezdőteszt.

A vizsgálat 10–14 éves tanulókkal zajlott 2012 őszén (N=158). A diákok 28 itemes, 1-3-3-3 szerkezetű, négyszakaszos adaptív tesztet oldottak meg. A teszt 10 itemes kezdőmodullal indult, vegyesen tartalmazott könnyebb és nehezebb itemeket, majd 6-6 itemből álló modulok követték három különböző nehézségi szinten (N: nehéz, Kz: közepes, Kn: könnyű), így 17 különböző tesztváltozat jött létre. A tanulók tesztben elért pontszámainak meghatározása és az elemzés a valószínűségi tesztelmélet felhasználásával, a ConQuest-programmal történt. A képességszinteket 500-as átlagú, 100-as szórású skálára transzformáltuk. A teszt WLE személyszeparációs reliabilitása 0,81. Az információ nagyságát az adott modult megoldó tanulók átlagos képességszintje és az itemek nehézségi szintje közötti különbségek átlagával számítottuk. Minél közelebb áll ez a szám a nullához, vagyis minél kisebb az eltérés a tanulók képességszintje és az itemek nehézségi szintje között, annál nagyobb információt jelent. Az információ nagysága a fix kezdőteszttel összehasonlítva (1,36) mindegyik modulnál (2., 3. és 4. szakaszban az adott nehézségű részteszt) nagyobb volt. A könnyű modulból 0,71, a közepesből 0,94, a nehéz modul esetén 1,26 volt a kinyert információk átlagos nagysága. A közepes szintű modulnál az információ szakaszonként nőtt (1,30, 0,81, és 0,71 a 2., a 3. és a 4. szakaszban), ami azt mutatja, hogy a nem ebbe a képességszintbe tartozó tanulók fokozatosan átkerültek a könnyű, illetve a nehéz modulokba. A teszt végére a diákok részvételi aránya közel azonos lett a különböző szintű modulokban (K: 37%, Kz: 34%, Kn: 29%). Az eredmények hozzájárulhatnak az adaptív tesztek minél szélesebb területen való alkalmazásának elterjedéséhez.

A kutatást a TÁMOP-3.1.9/11 program támogatta.